நல்லாசிரியன்

உபாத்தியாயர்கட் கெனவே உலவிவரும்

மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை

வயது 13 | 1917௵ ஜூலை௴ | மாதம் 2

ZOOLOGY

பிராணி சாஸ்திரம்

தவளை — Frog.

(முன் தொடர்ச்சி — பக்கம் 4.)

இதுவரையில் நாம் மீனைப் பார்த்து ஆராய்ச்சி செய்து அதைப் பற்றிய விஷயங்களை ஆதியோடந்தமாக வாசித்து வந்தோம். இனி, தவளையைப் பற்றிய விஷயங்களையும் அவ்வாறே ஆராய வேண்டும். மீனை அடுத்துத் தவளையை வைத்ததற்கு எற்ற காரணங்களை நல்லாசிரியன் 12-ஆம் சம்புடத்தின் 51-ஆம் பக்கத்தில் விளங்கக் கூறியிருக்கின்றோம்.

உயிர்நூற் புலவர்கள் தவளையை ஆதியில் ஊர்வனவற்றில் சேர்த்திருந்தார்கள். பிறகு அதன் ஜீவிய சரித்திரத்தை உற்றுப்

பார்த்ததில் அது ஆரம்பத்தில் மீனின் வாழ்க்கையையும் பிறகு ஊர்வனவற்றின் வாழ்க்கையையும் உடையதாக இருப்பதைக் கண்டு, அதைத் தனிப் பிரிவாக்கி, அதற்கு இரட்டை வாழ்க்கைப் பிராணி (Amphibians) என்று பெயரிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஆரம்பத்தில் ஒருவித வாழ்க்கையும் பிறகு வேறுவித வாழ்க்கையும் உடைய பிராணி இந்தத் தவளைவகை ஒன்றேயாகும். அதனால் தவளையினம் மாத்திரம் இரண்டாவது இனமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

நாம் முன்பு மீனைப்பற்றி ஆராயும்போது, முதலில் அதன் மேற்புறத் தோற்றத்தை உற்றுக் கவனித்து ஆராய்ந்தது போலவே, இப்போது தவளையின் மேற்புறத் தோற்றத்தை உற்றுக் கவனிப்போம்.

தவளையின் மேற்புறத் தோற்றம்.

நிறம் — தலை — மூக்கு, கண், காது, வாய் — உடல் — முதுகு, வயிறு, முன்கால், பின்கால், தோல்.

நிறம் — தவளையின் நிறம் சாதாரணமாகக் கருமை கலந்த வெண்ணிறமானது. அதாவது, ஒருவகைப் பழுப்பு நிறம் என்று கூறலாம். சில தவளைகள் கருமை நிறமாகவும் காண்கின்றன. பச்சைத் தவளை என்னும் வகையைச் சார்ந்த தவளைகள் பச்சை நிறமாகவே இருக்கின்றன. இந்தப் பச்சைத் தவளைகள் மற்றத் தவளைகளைவிடச் சற்று உருவத்திலும் பெருத்து இருக்கின்றன. இந்த நிறங்கள் எல்லாம் தவளைக்கு இயற்கை யானவையன்று — அவை வசிக்கும் இடத்தின் நிறத்தை யடைகின்றன. பெரும்பாலும் ஜந்துக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நிறம் தம்மைத் தம் பகைவருக்குத் தெரியாமல் மறைத்துத் தப்பித்துக்கொள்ள ஏற்றவாறு அமைந்திருக்கின்றன என்பது உயிர்களை உற்றுக் கவனிப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும். அதுபோலவே தவளைக்கும் நிறங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன.

சாதாரணமாகப் பழுப்பு நிறம் வாய்ந்த ஒரு தவளையை இரண்டொரு நாள் இருட்டு அறையில் போட்டு வைத்தால், அது கருமை நிறத்தையடையும். அதையே மறுபடியும் வெளிச்சத்தில் போட்டால் அது சிறிது வெளுத்துக் காட்டும். பச்சைத்தவளை எப்போதும் பாசி பற்றியிருக்கிற தண்ணீரிலேயே

காணப்படும். அந்தப் பச்சைத் தவளையைப் பிடித்து வெளிச்சத்தில் வைத்து வைத்தால் அதன் நிறம் வெளுத்துக் காட்டும். அதே பச்சைத் தவளையை இருட்டறையில் போட்டு வைத்தால் கருமை நிறத்தை யடையும். நிலத்திலும் மரத்திலும் வசிக்கும் தவளைகளைப் பார்த்தால் அவை வசிக்கும் நிலத்தைப் போலவும் மரத்தின் பட்டையைப் போலவும் நிறத்தை யடைந்திருக்கும். இந்த விதங்களை நன்றாய்க் கவனித்தால் தவளையின் தோலுக்கு நிறங்களைக் கிரகிக்கத் தகுந்த ஓர் அபூர்வ சக்தி அமைந்திருக்கிறதென்பது விளங்குகின்றது. இப்படித் தவளை தான் வசிக்கும் இடத்திற்கு ஏற்றதுபோல் நிறத்தை யடையாவிட்டால், அது வெகு சுலபமாகத் தன் சத்துருவிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டு அதற்கு இரையாகி இறந்துவிடும். இப்படியே மற்ற உயிர்களுக்கும் கடவுள் ஏற்றவாறு நிறவேறுபாடுகளை அமைத்திருக்கின்றார். பத்திராதிபர்.

BOTONY

தாவர சாஸ்திரம்

முன்னுரை

உலகில் காணும் எல்லாப் பொருள்களும் இயற்கைப் பொருள், செயற்கைப் பொருள் என இரண்டு வகைப்படும். மனிதன் முதலிய பிராணிகளால் செய்யப்படாமல் தானே உண்டாகும் பொருள் இயற்கைப் பொருளாம். மனிதனாலும் மற்றுமுள்ள உயிர்களாலும் செய்யப்படும் பொருள்கள் செயற்கைப் பொருள்களாம். மரம் தானே தோன்றுவது, ஆதலால் அது இயற்கைப் பொருள்; அம் மரத்தினால் செய்யப்படும் நாற்காலி மேஜை முதலிய பொருள்கள் மனிதனாற் செய்யப்பட்டவை, அதனால் அவை செயற்கைப் பொருள்களாம். உற்று நோக்கினால் செயற்கைப் பொருள்களும் இயற்கைப் பொருள்களினால் உண்டான காரியப் பொருள்களே என்பது தெளிவாகும். இங்கே செயற்கைப் பொருள்களை நீக்கி, இயற்கைப் பொருள்களின் முக்கியமான பிரிவுகளைக் கவனிப்போம்.

இயற்கைப் பொருள் செயற்கைப் பொருள் ஆகிய எந்தப் பொருளும் நிலைத்து நிற்பதற்கு இடமாயிருப்பது இந்தப் பூமியே. அதனால் பூமிக்கு நிலம் என்னும் பெயர் தமிழில் வழங்குகின்றது. நிலம் என்றால் நிற்பதற்கு உரியது என்பது பொருள். இதனால் எல்லாப் பொருள்களும் நிற்பதற்குரிய இடம் இந்தப் பூமியே என்பது நன்கு விளங்கும் இவ்வுலகு நிலப்பரப்பு நீர்ப்பரப்பு என்னும் இரண்டு பிரிவினை யுடையதாகக் காணப்பட்டாலும், நீர்ப்பரப்பின் அடிப்புறமும் நிலப்பரப்பாக இருப்பதனால், பூகோளம் முழுதும் நிலப்பரப்பாகவே இருக்கிறதென்று தெரிந்து கொள்ளலாம்.

நிலத்தின் மேலும் நிலத்தின் கீழும் அநேக வஸ்துக்கள் அமைந்து கிடக்கின்றன. சில பொருள்கள் நிலத்தினின்றுந் தோன்றி, மேலே வந்து, தோன்றிய அந்த இடத்தைவிட்டுப் பெயராமல் ஆகாயத்தை நோக்கி நெடுகச் செல்கின்றன. சில பொருள்கள் நிலத்தைத் தமக்கு இடமாகக் கொண்டு இடம் விட்டுப் பெயரவும் ஓடவும் ஆடவும் இரை தேடவும் கூடிய தன்மை யுடையனவாக இருக்கின்றன. சில பொருள்கள் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் சக்தியுடையனவாக இருக்கின்றன. இவ்வாறெல்லாம் பேதப்பட்டு இருக்கும் பொருள்கள் அனைத்தையும் உயிரில்லாதவை உயிருள்ளவை என்னும் இரண்டே பகுதியில் அடக்கிவிடலாம். அதெப்படி?

(1) நிலத்தின் மேலும் நிலத்தின் கீழும் அமைந்து கிடக்கும் பொருள்களைப் பார்த்தால் பலவகையான மண்ணும் கல்லும் உலோகங்களுமாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றிற்கெல்லாம் கனிஜங்கள் அல்லது சுரங்கப் பொருள்கள் என்று பெயர்.

(2) நிலத்தினின்றும் தோன்றி மேலே வந்து இடம் பெயராமல் இருந்து ஆகாயத்தை நோக்கிச் செல்லும் பொருள்களை இரண்டாவதாகக் கூறலாம். அவை எவை? அவை செடியும் கொடியும் மரமும் முதலியன இவற்றிற்கெல்லாம் தாவரங்கள் என்று பெயர்.

(3) நிலத்தைத் தமக்கு இடமாகக் கொண்டு இடம் விட்டுப் பெயரவும் ஓடவும் ஆடவும் இரை தேடவும் கூடியவையும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் சக்தியுடையவையும் மூன்றும் வகையைச்

சேரும். அவை எவை? இந்த வகையில் புழுக்கள் பூச்சிகள் பறவைகள் மிருகங்கள் மனிதர்கள் முதலியவற்றை அடக்கிக் கூறலாம். இவற்றிற்கெல்லாம் பிராணிகள் என்று பெயர்.

இனி, மேலேகுறித்த மூன்று பிரிவுகளையும் கவனித்தால், முதற் பிரிவிற் சேர்ந்த கனிஜப் பொருள்களுக்கு உயிர் இல்லை என்பதும் மூன்றும் பிரிவிற் சேர்ந்த பிராணிப் பொருள்களுக்கு உயிர் உண்டு என்பதும் தெளிவாக விளங்கும். ஆனால் இரண்டாம் பிரிவிற் சேர்ந்த தாவரப் பொருள்களைக் கவனித்தால், அவை உயிர் இல்லாதவைகளைப்போல இடம் விட்டுப் பெயராமலும் உயிர் உள்ளவைகளைப்போல வளர்ச்சி யடைந்துகொண்டும் இருக்கின்றன. அதனால் இந்த இனத்தைச் சார்ந்த பொருள்கள் உயிருள்ளவை உயிரில்லாதவை ஆகிய இரண்டு பிரிவுகளில் எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவை என்பதை ஈண்டு ஆராய வேண்டும்:

எப்படி ஆராய்வது என்றால், உயிர் உள்ளவற்றிற்கும் உயிர் இல்லாதவற்றிற்கும் ஏற்பட்டுள்ள தன்மைகளைக் கவனித்து, அவற்றோடு இந்த தாவரத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இது எந்த இனத்தைச் சார்ந்த தென்பது ஏற்படும்.

உயிர் உள்ளவை இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து செல்லும்; உயிர் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக ஆகாயத்தை உட்கொண்டு மூச்சுவிடும், வளர்ச்சி யடையும், வளர்ச்சி யடைவதற்கு அனுகூலமாகத் தமக்கு ஏற்ற உணவைப் பல பக்கங்களிலும் சென்று தேடிக்கொள்ளும்; உறங்கும், தம்மைப் போன்ற பொருள்களை உண்டாக்கி விருத்தி செய்யும், முடிவில் இறக்கும்.

உயிர் இல்லாதவைகளோ என்றால், இடம் விட்டுப் பெயராமல் இருந்த இடத்திலேயே கிடக்கும். வளர்ச்சி யடையா, உணவு கொள்ளா, உறங்க மாட்டா, தம்மைப் போன்ற பொருள்களை உண்டாக்கமாட்டா. ஆனால், சீதோஷ்ணம் தம்மீது பட விட்டால் அவை தம் உருவில் மாறுபாடு அடையும்.

இனி, தாவரத்தின் தன்மையைக் கவனித்தால், உயிர் உள்ளவற்றைப்போல வளர்ச்சி யடைகின்றது. வளர்ச்சி யடைவதற்கு அவசியமான ஆகாயத்தையும் உணவையும் இருந்த இடத்திலிருந்தே தேடிக்கொள்ளுகின்றது. தன்னைப்போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்றது. முடிவில் இறந்து விடுகிறது. ஆனால் இடம்

விட்டுப் பெயர்வதில்லை. இந்த விஷயங்களை உற்றுக் கவனிக்கும்போது தாவரத்திற்கு உயிருள்ள பொருள்களுக்குள்ள தன்மைகளே மிகுந்திருக்கின்றன. அதனால் தாவரம் உயிருள்ள பொருள் என்றே நன்கு விளங்குகின்றது. ஆகையால், தாவர வர்க்கத்தின் உறுப்புக்களையும் அவை முறையேசெய்யும் தொழில்களை நாம் விவரமாக ஆராய்வோமானால் தாவரத்திற்கு உயிருள்ள விஷயம் இன்னும் விசதமாகும்.

இக்காலத்தில் தாவர சாஸ்திரிகள் தாவரங்களின் தன்மைகளை நன்கு ஆராய்ந்து, அவைகள் வளர்ச்சியடைவதே யல்லாமல், மற்ற உயிருள்ள பொருள்களைப்போல் சுகதுக்கங்களையும் உணர்கின்றன என்று பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய முன்னோர்களாகிய அறிஞர்களும் பிராணிகளைத் தரம் பிரித்து, உயிர்களுக்குப் படிப் படியாக ஓரறிவு முதல் ஆறறிவு வரையில் உண்டென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அவை வருமாறு —

1. புல் பூண்டு செடி கொடி மரம் முதலிய தாவரங்கள் எல்லாம் பரிச உணர்ச்சி ஒன்றே யுடைய ஓரறிவுயிர்களாம்.

2. இப்பி, நத்தை முதலிய சில ஜந்துக்கள், பரிச வுணர்ச்சியும் சுவைக்கும் உணர்ச்சியும் உடைய ஈரறிவுயிர்களாம்.

3. சிதல், எறும்பு முதலிய சில ஜந்துக்கள் பரிச வுணர்ச்சியும் சுவைக்கும் உணர்ச்சியும் முகரும் உணர்ச்சியும் உடைய மூன்றறிவுயிர்களாம்.

4. தும்பி, வண்டு முதலிய சில ஜந்துக்கள் பரிச வுணர்ச்சியும் சுவைக்கும் உணர்ச்சியும் முகரும் உணர்ச்சியும், பார்க்கும் உணர்ச்சியும் உடைய நான்கறி வுயிர்களாம்.

5. பக்ஷிகள், மிருகங்கள் முதலிய ஜந்துக்கள் பரிச வுணர்ச்சியும் சுவைக்கும் உணர்ச்சியும் முகரும் உணர்ச்சியும் பார்க்கும் உணர்ச்சியும் கேட்கும் உணர்ச்சியும் உடைய ஐயறி வுயிர்களாம்.

6. மனிதனோவென்றால் பரிசம், சுவைத்தல், முகர்தல், பார்த்தல், கேட்டல் ஆகிய ஐந்து அறிவுகளோடு நன்மை தீமைகளையும் பாவ புண்ணியங்களையும் பகுத்தறியும் உணர்ச்சியையும் பெற்று ஆறறிவு உயிராக விளங்குகிறான். இதனாலேயே மனிதனை எல்லா உயிர்களிலும் சிறந்தவனாகக் கூறுவதும் என்க.

குறிப்பு — நம் முன்னோர் வகுத்த பிரிவுகளிலும் தாவரத்தை உயிருள்ள பிரிவிலேயே சேர்த்திருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் இன்னின்ன பிரிவிற் சேர்ந்த உயிர்களுக்கு இத்தனை உணர்வுகள் உண்டு என்று குறித்திருப்பவைகளில், இக்காலத்து ஆராய்ச்சியின்படி, சிலவற்றிற்கு சில அறிவு மிகுந்திருக்க அறிகிறோம். அவற்றைப்பற்றி இனி நாம் தனித்தனி ஆராயும் பாடங்களில் அவற்றின் உண்மை தெளிவாக விளக்கிக் காட்டுவோம்.

இவ்வுலகத்திலுள்ள உயிருள்ளவை உயிரில்லாதவை ஆகிய சகல வஸ்துக்களையும் இக்காலத்து சாஸ்திரிகள் மூன்று வர்க்கங்களாகப் பிரித்திருக்கின்றனர். அவை — கனிஜவர்க்கம், தாவரவர்க்கம், பிராணிவர்க்கம் என்பனவாம்.

உயிரில்லாதவை	உயிருள்ளவை	
கனிஜவர்க்கம்	தாவரவர்க்கம்	பிராணிவர்க்கம்
களிமண் கருங்கல் சீமைக்கண்ணாடி இரும்பு ஈயம் பொன் முதலியன	அவரைக்கொடி அறுகம்புல் மல்லிகைச் செடி தாமரை தென்னை மரம் புளியமரம் முதலியன	பச்சைப் புழு பட்டாம் பூச்சி மீன், தவளை ஓணான் காக்கை குரங்கு, மனிதன் முதலியன

இவற்றுள் இனி நாம் தாவரவர்க்கத்தைப்பற்றி நன்றாய் ஆராயவேண்டும்.

பத்திராதிபர்.

STORY TELLING

கதை சொல்லல்

மாயப் பெண் அரசி

(முன் தொடர்ச்சி பக்கம் - 24)

8. மறுநாள் இரண்டாவது குமாரன் தன் தந்தையைத் தன் அரண்மனைக்கு வரும்படி யழைத்தான். இவ்வாறு இளைய குமாரன் தவிர ஏனைய ஆறு குமாரர்களும் தன் தந்தையாகிய மன்னவனை விருந்திற் கழைத்தார்கள். மன்னவனும் ஒவ்வொரு புத்திரன் வீட்டிற்கு ஒவ்வொரு நாளாகச் சென்றான். ஏழாவது குமாரன் முறை வந்தது. அவன் என்ன செய்வான் பாவம்! 'பாழே மடக்கொடி யில்லா மனை' என்றபடி, அவன் அரண்மனை இல்லாளில்லாமல் பாழடைந்து கிடக்கிறது. தந்தையைத் தன் அரண்மனைக்கு அழைப்பதற்கில்லையே என்னும் வருத்தத்துடன் வீட்டிற்கு வந்து தன்னுடைய பிரியமான குரங்கை நோக்கி, 'என்னுடைய துக்கத்தையும் ஆனந்தத்தையும் அனுபவிக்க என்னுடன் வளரும் என் அன்பே! நான் இன்னது செய்வது என்று எனக்கு விளங்கவில்லையே. எனக்கு இப்போது நேர்ந்திருக்கும் ஆபத்தினின்றும் என்னை நீக்கத் தகுந்த ஆலோசனை சொல்லும்படி எல்லாம் வல்ல இறைவன் உனக்குப் பேசுந்தன்மையை அளிக்கமாட்டாரா என்று பலதரமும் அவரைப் பிரார்த்திக்கிறேன். என்னுடைய சகோதரர்களெல்லாம் அவரவர்களுடைய மனைவிமார்களையும், வீடுகளையும் தந்தைக்குக் காண்பித்து, அவரைச் சந்தோஷிப்பித்தார்கள். என் தந்தை என் அரண்மனைக்கு வரின், யான் யாரைக் காண்பிப்பது; அவரை அழைப்பதற்கும் அஞ்சுகிறேனே; முன்னமே என்னை எல்லாரும் உன்னைத் துணையாகக் கொண்டிருப்பதற்குப் பரிகாசஞ் செய்கிறார்கள். என்னுடைய தந்தையை அழைத்து உன்னைக் காண்பிப்பேனாயின் அவர்கள் எல்லோரும் பின்னும் என்னைப் பரிகாசஞ் செய்யமாட்டார்களா?' என்று கூறிப் பலவாறாக வருந்தினான். இவ்வாறு நெடுநேரம் குரங்குடன் வார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தான். அவன் நாம் யாரைப் பார்த்துப் பேசுகிறோம், அது அஃறிணையாயிற்றே, அதற்குப் பேசும் திறமை

கிடையாதே என்பதை முற்றிலும் மறந்தான். குரங்கும் அரச-குமாரன் சொல்வதை எல்லாம் உணர்ந்துகொண்டதுபோல் குறிப்பாகக் காண்பித்தது. இவ்வாறாக மன்னன் மகன் பேசி-முடித்தபிறகு அவன் ஆச்சரிய மடையும்படி குரங்கானது அரசகுமாரனை நோக்கி, 'அரசகுமாரனே, ஏன் வருந்துகின்றாய்? இனி வருத்தம் வேண்டா. நீ உன் தந்தையிடம் சென்று அவரைத் தன் பரிவாரங்களுடன் நம்முடைய மாளிகைக்கு வரும்படி வேண்டுக. நான் சொல்வதைத் தட்டாமற் செய்' என்று சொல்லிற்று. ஒருநாளும் பேசியறியாத குரங்கு இப்போது பேசியதைக் கேட்ட மன்னவன் மகனுக்கு அளவில்லாத ஆச்சரியம் உண்டா-யிற்று. அவன், 'எல்லாம் வல்ல இறைவனே, என்றைக்கும் பேசாத குரங்கு இன்று பேசியது என்ன மாயமோ அறியேன்!' என்று சொல்லிக்கொண்டே விரைந்துசென்று, தன் தந்தையையும் அவரைச் சூழ்ந்திருக்கும் மந்திரி முதலியவர்களையும் தன் அரண்-மனைக்கு விருந்துண்ண வரும்படி வேண்டினான். மந்திரி முதலி-யவர்கள் இவன் அழைத்ததைக் கேட்டு 'இவன் எவ்வாறு நமக்கு விருந்தளிக்கப் போகிறான்!' என்று தங்களுக்குள்ளே, வியந்து பேசுவாராயினர். 'இவன் அவமான மடைவது நிச்சயம், அந்த வேடிக்கையும் பார்ப்போம்' என்று தீர்மானித்தார்கள்.

9. ஏழாவது குமாரன், தந்தையாகிய அரசனையும் அவன் பரிவாரங்களையும் தன் மாளிகைக்கு விருந்துண்ண வரும்படி-யழைத்த பிறகு தன் வீட்டிற்கு வந்து, இனிநடக்கவேண்டிய காரி-யங்கட்கு என்ன செய்வது என்று யோசித்துக்கொண்டே யிருந்-தான். இவ்வாறு அவன் யோசனையி லாழ்ந்திருக்கும்போது ஒரு சத்தம் கேட்டது. அந்தச் சத்தம் எங்கிருந்து வருகிறது என்று பார்க்கும்போது இவன் பிரிய தோழியாகிய குரங்கு தன் நாயக-னைத் தன் அருகே வருவதற்குச் செய்த சத்தமாகத் தெரியவந்தது. அரசகுமாரன் உடனே அதன் அருகிற் சென்று, 'என் நாயகியே, என்னை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றாய். உன்-னுடைய பேச்சைக் கேட்டு என் தந்தையையும் அவருடைய பரி-வாரங்களையும் என் அரண்மனைக்கு விருந்துண்ண வரும்படி அழைத்தாயிற்று. அவர்கள் வரின் அவர்களை உபசரிப்பதற்கு மனிதர்களும், செலவிற்கு வேண்டிய பணமும் யான் எங்கிருந்து

சேகரிப்பேன். யான் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை நீயல்லவோ சொல்லவேண்டும். ஏன் மௌனம் சாதிக்கின்றாய், மறுபடியும் பேச்சை யிழந்துவிட்டாயோ?' என்று பலவாறு பேசிப் புலம்பினன். அவன் நாயகியாகிய பெண்குரங்கு ஒன்றும் பேசவில்லை. ஏழாவது குமாரன் தன் நாயகி பேசவில்லை என்றும், பேசினதாக எண்ணியது தன்னுடைய பிசகென்றும் வருந்தினன். நாயகன் வருந்துவதைக் கண்ட குரங்கு, தன்னுடைய கரத்தில் சிறிய ஓடு ஒன்றைப் பிடித்துக்கொண்டு, தன் நாயகனைத் தன்னிடம் வரும்படி சைகை செய்தது. ஏழாவது குமாரன் குரங்கினருகே சென்றபோது அது அந்த ஓட்டை அவனிடம் கொடுத்தது. அதில் 'யான் பேசாமலிருப்பதைப்பற்றி தாங்கள் வருந்த வேண்டா. என்னை முதல் முதலில் எங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்தீர்களோ அந்த ஆலமரத்தருகே சென்று அங்குள்ள பொந்தில் இந்த ஓட்டுத்துண்டை போட்டுவிட்டு பதில் வரும் வரையில் அங்கே யிருங்கள்' என்று எழுதியிருந்தது. இவ்வாறு எழுதியிருப்பதை வாசித்த அரசகுமாரனுக்கு இன்னது செய்வது என்று விளங்கவில்லை. தன் நாயகி சொல்லியபடி நடந்து பார்ப்போமா என்று ஆலோசித்தான். செய்தால் யாது தீங்கு நேரிடுமோ என்றும் பயந்தான். முடிவாகத் தன் நாயகி சொல்லியபடி செய்வோம் என்று தீர்மானித்து, காட்டுக்குச் சென்று, அந்த ஆலமரத்தைக் கண்டுபிடித்தான். அம்மரம் மிகப் பருத்து நீண்டு பக்ஷி சாலங்கள் நிறையப்பெற்று கண்டோர் யாவரும் வியக்கத்தக்க வனப்பு வாய்ந்திருந்தது. தன் நாயகி சொல்லியபடி அதில் பொந்தொன்று காணப்பட்டது. அப்பொந்தில் மன்னவன் மகன் தான் கொண்டுவந்த ஓட்டை எறிந்துவிட்டு அம் மரத்தடியில் உட்கார்ந்துகொண் டிருந்தான். சிறிது நேரத்திற் கெல்லாம் யவ்வனமும் அழகும்வாய்ந்த ஒருபெண் பச்சைநிறமுள்ள பட்டாடைகளை உடுத்திக்கொண்டு வெளியே வந்தாள். அவள் அரசகுமாரனை, என் எஜமாட்டி உம்மைப் பார்க்க விரும்புகிறபடியால் தாம் தன்னுடன் வரவேண்டும்' என்று வேண்டினள். உடனே அரசகுமாரன் மரத்தின் மீது ஏறி பொந்தின் வழியாய் இறங்கினன். இறங்கவும் எங்கும் ஒரே இருட்டாகக் காணப்பட்டது. சிறிது நேரம் கழித்து வெளிச்சம் இவன் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. 'நாம் இப்போது எங்கே இருக்கிறோம்

என்று மன்னவன் மகன் ஆலோசித்தான். சிறிதுநேரம் தாழ்த்துத் தான் ஒரு அலங்காரமான உத்யாவனத்தில் இருப்பதாகப் புலப்பட்டது. அவ்விடத்துக் காணப்படும் மரங்கள் எல்லாம் பொன்மயமாக இருந்தன. அவைகளின் இலைகள் எல்லாம் நீலக்கல்லாலும், ஏனைய இரத்தினங்களாலும் இயற்றப்பட்டிருந்தன. மரங்கள் எல்லாம ஒரே வரிசையாக இருந்தன. அவைகளின் நடுவே சுகந்த மணம் வீசும் நீருள்ள ஓர் ஆறு பாய்ந்துகொண்டிருந்தது. அதன் ஜலத்தைக் காண்போர் தேவாமிர்தமே இவ்வாறு ஆருகப் பெருகி ஓடுகின்றதோ என்று நினைத்தற்கும் இடமுண்டு. அதில் உள்ள ஜலம் பரிசுத்தமாய் இருந்தபடியால் அதின் அடியில் இருக்கும் இரத்தினங்களும், வைரக்கற்களும் அந் நதியில் இங்கு மங்கும் திரிந்துகொண்டிருக்கும் மீன்களும் நன்கு புலப்பட்டன மரங்களின் மீது பக்ஷி சாலங்கள் எல்லாம் இனிமையாகப் பாடிக்கொண்டு இருந்தன. சுகந்தத்தோடும் கூடிய காற்று மெல்லென வீசிக்கொண்டு இருந்தது. பூமிக்குக் கீழேயிருக்கும் இந்த அற்புத உலகத்தில் காணப்படும் விளக்குகளும் நூதனமாகவே இருந்தன. ஐந்து நிமிஷத்திற்கு ஒருவிசை அத் தீபங்கள் வெவ்வேறு நிறமுள்ளவைகளாகக் காணப்பட்டன. மன்னவன் மகனுக்கு முதலில் தான் ஏதோ ஒரு பாணமருந்தினுல் காட்டப்படும் விநோதத்தைக் (பாண வேடிக்கை) காண்பதாகத் தோற்றியது.

10. இத்தகைய அழகுவாய்ந்த அந்த உத்யானவனத்தின் கடைசியில் ஒரு அழகிய தடாகமும் அதனருகே ஒரு உப்பரிகையும் காணப்பட்டன. அம் மாளிகைக்கு ராஜகுமாரனை, அழைக்க வந்த பெண் கூட்டிக் கொண்டு சென்றுள். அம் மாளிகையின் ஓர் புறத்தில் சிங்காதனத்தின் மீது ஓர் அழகு வாய்ந்த பெண்ணரசி வீற்றிருப்பதை அரசகுமாரன் கண்டான். அம் மாளிகையிலுள்ள விநோதங்களை எல்லாம் கண்ட அரசகுமாரன் இன்னது செய்வதென்று தோன்றுமல் மதி மருண்டு தான்வந்த காரியத்தைச் சொல்லாமல் வெறுமனே நின்று கொண்டிருந்தான். சிங்காதனத்தின் மீது வீற்றிருந்த பெண்மணி, 'அரசகுமாரனே நீ என்ன காரியத்திற்காக இங்கு வந்தனை என்பது எனக்கு நன்ருய்த் தெரியும். அதைப்பற்றி நீ கவலைப்படாதே. நீ

வீட்டுக்குப்போ. நாளையகாலைக்குள் உன் தந்தையை வரவேற்பதற்கு வேண்டியவைகள் எல்லாம் உன் வீட்டில் சித்தமாயிருக்கும்' என்று பகர்ந்தனள். இதைக் கேட்ட அரசகுமாரன் பெண்மணிக்கு வந்தனை புரிந்து தன் வீட்டுக்குத் திரும்பி விட்டான்.

11. வீடுவந்து சேர்ந்து, தன் நாயகிக்கு தான் போன இடத்தில் நிகழ்ந்தவைகளை எல்லாம் பகர்ந்தான். தான் போன மாளிகையில் கண்ட விநோதங்களையும் அங்கே சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த பெண்மணியையும் நினைத்துக் கொண்டே யிருந்தமையின் அவனுக்கு அன்றிரவெல்லாம் நித்திரையே யில்லை. பொழுது விடிந்ததும் தனக்குப் பெண்கள் நாயகம் சொல்லியது பொய்யோ மெய்யோ என்பதைப் பரிசோதிப்பதற்காக தன் மாளிகையை விட்டு வெளியே வந்தான். அவன் மாளிகையிலிருந்து அவன் தந்தையாகிய அரசன் வசிக்கும் அரண்மனை வரையில் இரண்டு பக்கங்களிலும் அழகான மரங்கள் முளைத்திருப்பதைக் கண்டான். மரங்களில் பலரும் அருந்துதற்குரிய பழங்கள் குலைகுலையாய்த் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. இடையில் சுத்த ஜலங்கொண்ட நீரோடைகள் காணப் பட்டன. உயர்ந்த பட்டினால் நெய்யப்பட்டதும், பொற் சரிகை வேலைகளை யுடையதுமான ஒரு பெரிய விரிப்பு அல்லது ஜமக்காளம் அரசகுமாரன் வீட்டிலிருந்து அரசன் அரண்மனை வரையில் விரிக்கப்பட்டிருந்தது. வழிகளில் கொடிகளும், தோரணங்களும், காற்றிலசைந்து கொண்டிருந்தன. மர நிழல்களில் பழங்கள், வாசனை வஸ்துக்கள், வேனிற் காலத்தில் அருந்துதற்குரிய குளிர்ந்தபானங்கள், விலைக்குத் தயாராக இருந்தன. மரங்கட்கருகே அழகிய கூடாரங்கள் அமைக்கப் பட்டு பற்பல விளையாட்டுகள் அவைகளில் நடந்தேறிக்கொண்டே யிருந்தன. ஆண், பெண், சிறுவர்கள் ஆகிய இவர்கள் திரள் திரளாய் பாடிக் கொண்டும், ஆடிக் கொண்டும் இருந்தார்கள். அரசகுமாரனுக்கு இந்த வேடிக்கைகளை எல்லாம் கண்ட அளவில் உண்டான சந்தோஷத்திற்கு அளவேயில்லை.

(இன்னும் வரும்)

ஒரு தமிழ்ப் புலவர்.

SCHOOL GARDEN

பாடசாலைத் தோட்டமும், அதன் சம்பந்தமான வியவசாய விஷயங்களும்.

1. பாடசாலைத் தோட்டம் என்பது என்ன? எலிமெண்டரி முதல் ஹைஸ்கூல் வகுப்புகள் வரையில் டிரில், தேஹாப்பியாசங்கள் எவ்வளவு அவசியமோ, அவ்வளவு பள்ளிக்கூடத்தைச் சேர்ந்த தோட்டத்தையும் அதன் வியவசாய கோரிக்கைகளையும் நன்றாய் கவனிப்பது அவசியம். பாடசாலைத் தோட்டமென்பது மூன்று வகைப்படும்:—

(a) புலன்களின் விருத்தியைத் தேர்ச்சி செய்வதற்காக, ஏற்படும் பொதுத் தோட்டம். இதில்லாத, கிருஹங்களும், அவைகளைச் சுற்றிலும் அநேக ரூபங்களும், வர்ணங்களும், வாஸனை முதலான அநேக விஷயங்களைக் கற்பிக்கக்கூடிய மனசுக்கு ரமணியமானதும், தாவர சாஸ்திரத்தை (Botany) போதிக்கக்கூடியதுமான தோட்டம். இதைப்பற்றி ஜர்மனி தேசத்தில் பாலவித்யா விஷயத்தைப் பற்றி அநேக காலமாக ஆலோசித்து, கடைசியாகத் தீர்மானித்து எழுதிய, மஹா வித்வத் சிரோமணியாகிய (ப்ரோபெல்) என்பவருடைய கிண்டர் கார்டன் முறையும், இதை உத்தேசித்தே கிண்டர்கார்டன் என்னும் பதத்துக்கு அர்த்தமே குழந்தைகளது தோட்டம் என்றேற்பட்டது.

(b) பாடசாலை இருக்கும் கிராமத்தில் பயிரிடப்படும் பல பயிர்களைச் சிறு சிறு பாத்திகளில் பயிரிட்டுக் காட்டுவது.

(c) மேற்கண்ட வியவசாயத்தை அப்போதைக்கப்போது கற்றுக்கொண்ட நூதன விஷயங்களாலும் விசேஷ எரு முதலானவைகள் சேர்ப்பதாலும் சோதிக்கவேண்டிய பரீக்ஷைத் தோட்டம் மேலே சொல்லிய (b, c,) தோட்டங்கள், அடுத்தடுத்தாவது, எதிர்த்தாவது இருக்கலாம்.

2. இந்த மூன்று தோட்டங்களும், கால்நடை முதலான ஜந்துக்கள் பிரவேசிக்க முடியாமல் சாசுவதமான சுவர்கட்டடமாவது, நல்ல செடிகளாலான வேலியாவது வைத்து, காப்பாற்-

றப்பட வேண்டும். இத்த மூன்று தோட்டங்களும், பள்ளிக்-கூட கட்டட விஸ்தீரணத்திற்குச் சமமாக அளந்து அமைக்க வேண்டும்.

ஆனல் பள்ளிக்கூடத்துக்குச் சுற்றுப் பக்கத்தில் இருப்ப-தும் தோட்டத்திற்காகக் கிடைக்கக்கூடிய இடத்தைப் பொறு-த்ததாக விருக்கிறது. தோட்டத்திற்காகக் கிடைக்கக்கூடிய இடத்தை, நீளம், அகலம், அளந்து, நடுவில், 2 அல்லது 3 அடி அகலத்தில், பாதை ஒன்றும், ஆரம்பிக்கு மிடத்தி-லிருந்து, அதே அடி, அகலத்தில், நாலு பக்கத்திலும், சுற்-றுப் பாதையும், ஏற்படுத்தவேண்டும். தேவையானல் இதன் மத்தியிலும், சுமார் 12 அல்லது 15 அடிக்கு, குறுக்குப் பாதையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம். மேற்கண்ட பாதைகள் எல்லாம், பள்ளிக்கூடத்திற்கு சமதூரத்தில் எடுத்துக்கொண்ட கோட்டுக்குச் சமகோணத்திலேயே இருக்கவேண்டும். நேர்-கோணங்கள் புலங்கள் அளக்கும், சங்கிலி, டேப், கயிறு, இவைக-ளால் ஒருபக்கம் 15ம் மற்றொரு பக்க 25யுமாக புலத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் நேர்கோணங்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

பிற்பாடு வரும் அளவுகளெல்லாம், சமமான தூரத்தி லிருக்கவேண்டும். இப்படியே (b, c,) தோட்டங்களில் கண்ட பாத்திகளை, 4 அடி நீளம் 3 அடி அகலத்தில் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்தியின் ஓரத்தில், நடைபாதைகள் தவிர மற்ற இரண்டுபக்கத்திலும் ½ அடி அகலம் வரப்புப் போடவேண்டும். இப்படியே பள்ளிக்கூடங்களில் 3 வது ஸ்டாண்டர்டு முதலாயுள்ள பிள்ளைகளை, நார்மல் ஸ்கூலாயிருந்-தால் மற்றப் பள்ளிப் பிள்ளைகளையும் கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் 4 அடி நீளம் 3 அடி அகலம் கொண்ட இரண்டு பாத்திகள் ஒன்று சாதாரண வியவசாயத்துக்கும், மற்றொன்று பரீக்ஷைக்கும், கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தத் தோட்டத்திற்கு ஜலதாரம், கிணறுயிருந்தால், ரோதை முதலானது போட்டும், தொட்டிகட்டியும் அதிலிரு-ந்து, தங்கள் பாத்திகளுக்குப் பாய்ச்சும்படி தகரத்திறல் கெண்டி மாதிரியாய் மூக்கில் ஜல்லடைக் கண்கள் அமைக்-கப்பட்ட பாத்திரங்களால் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும். அல்லது ஜலாதாரக் குழாயாக இருந்தால், நீர்ப்பாய்ச்சும் கால்-

வாய்கள் ஏற்படுத்தி ரஸ்தாக்களுக்குக் குறுக்கில், 4 அங்குலம் மண்குழாய்களை அமைக்கவேண்டும். ரஸ்தாக்களின் ஓரங்கள் இருபக்கத்திலும், கரணடித்து புல் வளர்ப்பதும் அடிக்கடி அதை வெட்டிவிடுவதும், தோட்டத்திற்கு அந்தமாயிருக்கும்.

3. தோட்டத்தைக் குச்சிகளாலும், கயிற்றினாலும், டேப்பினாலும், அளந்து பாத்திகள் ஏற்படுத்திக்கொண்ட பிற்பாடு, வியவசாயத்துக்கு வேண்டிய கருவிகளைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டும், அவையாவன: கை மண்வெட்டி அல்லது களைகட்டு பின்னும் ஆழமாய் வெட்ட கவர்முட் கருவி, (Digging fork) இது தோட்டவேலை செய்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் வேண்டியது அனுவசியம். பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு முட்கருவிகள் இருந்தால் போதுமானது. இப்படியே பெரிய மண் வெட்டியும். ஆனால் கைமண்வெட்டி அல்லது களைகட்டு மட்டும், ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஒவ்வொன்று இருக்கவேண்டியது அவசியம். நமது பள்ளிக்கூடங்களில் சாதாரணமாய்த் தோட்டவேலை செய்வதை மனவுல்லாசத்துடன் செய்வதில்லை. மண்வெட்டி முதலான கருவிகளால் வேலை செய்வதை மிகவும் இழிவாக நினைக்கிறார்கள். தேக உழைப்பின் மேன்மையை (Dignity of Labour) தெரிந்த ஜாஸ்திப் படிப்புக்காரர்கள் தவிர மற்றவர்கள், வேலைகள் செய்வதனால் உண்டாகும் தேகப் பயிற்சியும், அதனாலுண்டாகும் கைப் பழக்கமும், வஸ்துவின் சுபாவங்களை நன்றாய் ஆராயும் சக்தியும், தெரிந்து கொள்ளுகிறார்களில்லை. ஆகையால் அந்தந்த வகுப்பு உபாத்தியாயர்கள் தாங்களே நேரில் தோட்டவேலையைப் பிள்ளைகளுடன், விளையாட்டாய்ச் செய்துகாட்டி, வேலையின் மேன்மையையும், அதன் பிரயோஜனத்தையும், அடிக்கடி எடுத்துக்காட்டி பிள்ளைகளால் செய்விக்கவேண்டும். 'தொழுதூண் சுவையின் உழுதூண் இனிது,' என்னும் நீதி மொழியைப் பிள்ளைகளுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாயும், கதைகள் மூலமாகவும், போதிக்கவேண்டும்.

4. நிலத்தைப் பண்படுத்தும் விதம். எந்த விதமான, நிலமாயிருந்தபோதிலும் அதற்குத் தகுந்த, முயற்சி எடுத்து, அதை விளைநிலமாக்கலாம். கூழாங்கற்கள் நிறைந்த நிலத்தைப் பார்க்கிலும், விவசாயத்திற்குக் கெடுதியானது, ஒன்றும் காண முடியாது. அது நாளடைவில் சுபாவமாய் விளைநிலமாக்கலாம்.

கொஞ்ச காலத்திலேயே அக்கற்களை உடைத்துப் பொடியாக்கி தக்க எருச் சேர்த்து, நல்ல நிலமாக்கக்கூடும். [இதை கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் அநேக இடங்களில் உக்கிலிய கவுண்டர்கள் எவ்விடங்களில் குடியிருக்கிறார்களோ அவ்விடத்தில் காணலாம். சென்ற பத்து வருஷத்துக்கு முன்பு ஒன்றுக்கும் பயன்படாத கல்லாந்தரிசில் வாரிகைப் புல்கூட முளையாத இடத்தைக் கவுண்ட ஜாதியார்கள் தங்கள் முயற்சியாலும் ஊக்கத்தாலும் பெரிய கற்களாயிருந்தால் அத்துச் சுவருக்கு உபயோகப் படுத்தியும் மற்ற சிறு கற்களை உடைத்தோ அல்லது அவ்வபடியே சுபாவத்திலேயே கரையும்படிவிட்டு 10-வருஷத்திற்குள் விளைநிலமாக்கி நாளடைவில் தோட்ட நிலத்திற்கும் லாயக்குச் செய்கிறார்கள்.] என்பதை பாடசாலைத் தோட்டத்தில் செய்து காண்பிக்கவேண்டும். இயற்கையிலே வாய்க்கும் நல்ல நிலங்கள் தவிர, மற்றவைகளை பின் வருமாறு சரிப்படுத்தலாம், பாத்திகளில் கவர்முட்கருவிகளால் ½ அடி ஆழம் அளந்து தோண்டி மேற்படி மண்ணை ஒரு குவியலாகக் குவித்து, அந்தக் குவியலுக்கு மேல் மண் என்று பெயர் கொடுத்து, அடையாளம் செய்து, பிற்பாடு பாத்திகளில் மேலே கண்டபடி ½ அடி ஆழம் தோண்டி, அதையும் வேறு குவியலாகக் குவித்து அதற்கு நடு மண் என்று பெயர் கொடுத்து அடையாளமிட்டும், இவ்விதமே மேற்படி பாத்திகளில் ஓரடி ஆழத்திற்குக் கீழிருக்கிற நிலத்தை மறுபடியும் ½ அடி ஆழம் தோண்டி அதை மூன்றாவது குவியலாகக் குவித்து அந்த குவியலுக்கு அடிமண் என்று பெயர் கொடுத்து அடையாளமிட்டும், இதன் பின்னர் மேற்படி மூன்று குவியல்களையும் பரீக்ஷிக்கவேண்டும். அதாவது, முதலாவது குவியலைச் சோதித்து, கற்களை உடைத்துப் பொடியாக்கியோ, அல்லது அப்புறப் படுத்தியோ, நன்றாய் புரட்டிக் கொடுத்து, பாத்தியின் அடிமண்ணாகப் போடவேண்டும். பிற்பாடு மூன்றாவது குவியலைச் சோதித்து, மேற்சொன்னபிரகாரம் புரட்டிக்கொடுத்து, கொஞ்சம் எருவாவது, நல்ல மண்ணைக் கலந்தாவது, இரண்டாவது வரிசையாகப் பாத்தியில் போடவேண்டும். அதன் பிற்பாடு இரண்டாவது குவியலைச் சோதித்து மிகவும் நன்றாய் காற்று உலவும்படி புரட்டிக்கொடுத்து, சரியானபடி எருச் சேர்த்து, பாத்தியின்மேல் மட்ட மண்ணாகப் போடவேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் எப்பேர்-

பட்ட கெட்டமண்ணும், நல்ல விலைசிலமாய்விடும். சுபாவத்திலேயே பாத்திகளில் நல்ல மண்ணாக விருந்தால், அதை அநேகதடவை ¾ அடி ஆழம்வரையில் வெட்டிக் கிண்டுவதினாலேயே சாரமாய்விடும் இதனால் காற்றோட்டம் பூமிக்கு வேண்டுமென்றதையும், பூமியிலிருக்கிற அநேக இந்திரிய வஸ்துக்களும் செடியுணவுகளும் பயிர்களுக்குச் சரியான உணவைக் கொடுக்கும்படி செய்யும் என்ற வியவசாய ரகஸியத்தையும் தோட்டவேலை செய்யும் ஒவ்வொரு மாணாக்கனுக்கும் போதிக்கவேண்டும். (இன்னும் வரும்.)

S. RAGHAVA IYENGAR,
Agriculture Instructor,
G. T. School, Dindigul.

TEMPERANCE

மதுபான விலக்கு

(முன் தொடர்ச்சி, வால்யூம் - 12 பக்கம் — 279)

நாளடைவில் சில குடியர் இவனுக்கு நேயராகிவிடுவர், அக்குடியர் சில சமயங்களில் தம் நண்பனுக்குத் தங்கள் செலவில் மதுபானம் வாங்கிக் கொடுப்பார்கள். அதினால் இவன் அவர்களின் மீது அதிகமும் பிரீதியுள்ளவனாயிருப்பது மன்றி, சமயம் ஏற்பட்டபோது, அவர்கள் பல சமயங்களில் தனக்கு மதுபானம் வாங்கிக் கொடுத்திருப்பதை நினைத்து, தனது நேசரை சந்தோஷப் படுத்தவும், அவர்கள் தன்னை உதாரகுண முள்ளவனென்று புகழ்ந்துரைக்கவும், தன் சிநேகத்தைக் காட்டவும் தனது காசைச் செலவழித்து அவர்களுக்கு மதுபானம் வாங்கிக் கொடுப்பான். இவன் அன்றாடம் உழைத்துச் சம்பாதிக்கும் கூலிக்காரனென்றும், தான் மட்டும் குடித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போவதினாலேயே தனது கூலியிற் பாதி போய்விடும், அதினால் அவனது வீட்டிலுள்ளவர்களின் போஷணை குறையு மென்றும் முன் சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா? இப்போது அவன் தனது நேயர்களுக்குச் செலவு செய்வதால் தன்

பணம் (கூலி) முழுவதையும் இழந்து விட்டும், சில சந்தர்ப்பங்களில் கடன் முதலாய் வாங்கிச் செலவு செய்துவிட்டும், வெறுங்கையனாய் வீட்டுக்கு வருவான்.

அன்று அவனோடு வீட்டிலுள்ள அனைவரும் பட்டினிதானென்பது சொல்லாமலே புலப்படும். மனைவியானவள் இவ்விதக் கஷ்டங்களைச் சகிக்க மாட்டாதவளாய் 'என்ன, எப்போதும் இப்படிச் செய்கிறீர்? இப்படிச் செய்துவந்தால் நாங்கள் என்னசெய்வது? எவ்வாறு உய்வது? எங்கள்மீது இரக்கம்கொள்ளுப? என்று எவ்வளவு ஹிதமாக மொழிந்தாலும், அவன் அடிபட்ட நாகப்போற் சீறிச் சினந்து, தன் மனைவியை வாயில் வந்தபடி வைவான், கைசலிக்க அடிப்பான், பிள்ளைகளையும் அடித்து ஹிம்ஸிப்பான். இச் சமயத்தில் அவர்களின் கதியை என்னவென்று சொல்லலாம்! ஐயோ பரிதாபம், ஆ, இதுதானா குடியனின் மதி! இததானா அவன் மனைவி மைந்தரின் கதி! மனைவி ஓர் ஆதரவற்ற கைம்பெண்சாதிக்கு இணையாகிறாள். பிள்ளைகள் அநாதப் பிள்ளைகள் போலவே யிருக்கிறார்கள். குடியர் தாங்கள் நாசமாய்ப் போவது போதாதென்று தங்கள் குடும்பத்தாரையு மன்றோ மடிய வைக்கின்றனர். இப்பேர்ப்பட்டவர்கள் தங்கள் பெண்சாதி பிள்ளைகளை நேசித்துப் போஷிக்கிறார்களென்று எப்படிச் சொல்லலாம்.

'உறவினரெல் லாங்கூடி மணவிழாச்
செய்துரியோ னுரிமை யென்னப்
பெறவரும்பேர் பெற்றுமொரு வரையொருவர்
பேணுரேற் பெருமை யென்னே
அறவறிவி லாவெனினும் விடாநட்புற்
றாண்பெண்ணு மமைந்து வாழும்
பறவைமிரு கங்களைப்பார்த் தாயினுநன்
னேயமன்னுர் பயில னன்றே'

அந்தோ! பகுத்தறிவற்ற விலங்கினங்களும் பறவைகளு முதலாய்த் தத்தம் குட்டிகளையும், குஞ்சுகளையும் எவ்வளவோ அன்புடன் ஆதரித்துக் காப்பாற்றி, அவைகளுக்கு உணவளித்து வருகின்றன. அவற்றைவிட எவ்வளவு உயர்ந்துள்ள ஆறறிவுடையவனாகிய மனிதன் மதுபானத்தால் அவற்றிற்கும் இழிந்தவனாகிறான். இது எவ்வளவு விசனகரமானது.

சில சமயங்களில் குடிக்கக் காசில்லாவிட்டால் என்ன செய்வான்? வீட்டிலுள்ள தட்டு முட்டு சாமான்களையும், வஸ்திரம் முதலியவற்றையும் விற்று மதுவுண்பான். குடியிருக்கும் வீட்டை முதலாக விற்றுவிட்டு இருக்க இடமின்றி, குடிக்கக் கஞ்சியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுவான். ஐயோ! சில சமயங்களில் தன் மனைவி யணிந்திருக்கும் தாலியைக்கூட விற்று மதுபானம் செய்வான். ஆ! என்ன காலகோலம்! குடியர் இன்னும் மகாகேவலமான செயல்களையும் செய்யத் துணிவு கொள்வார்கள் மதுபானம் செய்யும் சதிமானத்தை பாருங்கள்.

'சீயென விசழ்தரு தேனுண் போர்களை
நாயெனக் கோகென வாக்கு நாடொறும்
ஆயினை மகளையில் லாக்குந் தான்கொண்ட
சேயிழை யையும்விலைச் செய்யச் செய்யுமால்'

இவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களை யநுபவித்துக்கொண் டிருக்கும் மனைவி மைந்தர் என்ன செய்வார்கள். பாவம், இவ்வளவு கஷ்டமும் தரித்திரமும் அநுபவிப்பதைவிட உயிர் துறப்பது மேலென்று முதலாய் எண்ணுவார்கள், ஏனெனில் தரித்திரமானது சகல துன்பங்களுக்கும் காரணம்.

'நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன் றுங் கண்பா டரிது'

மனைவி மைந்தர் என்ன கஷ்டப்படுகிறார்கள்! பிச்சை எடுக்கப் போனாலும் 'திவட்டித் தடியனைப் போல உன் புருஷனிருக்க நீ என் பிச்சைக்கு வருகிறாய்; போவென்று துரத்துவார்கள். குடியன் தன் காசு பணமெல்லாம் இழந்த பின், எங்கேயாவது கடன் கேட்டால் எவராவது கொடுப்பார்களோ? இல்லை இல்லை. இவன் சம்பாதித்த பொருளெல்லாம் சாராயக் கடைக்கும், கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய பணமெல்லாம் கள்ளுக் கடைக்கும் கொடுத்துவிட்டு இருக்கிறானே, இவன் அரைக் காசுக்கு வழியில்லாதவன், வாங்கின கடனை எப்படிக் கொடுப்பான்? வீடு வாசலில்லை, படுக்கப் பாயில்லை, உடுக்கத் துணியில்லை. உலகில் எவரும் அவனை மதிக்க மாட்டார். மதுபான ஆசை இவனைத் தூண்டுமே, என்ன செய்வான், எத்தனைநாள் பட்டினி யிருப்பான்? எத்தனைநாள் சொற்பமாய் மதுபானம் செய்வான்? எவ்வளவு துன்பங்களைத் தான் சகித்துக் கொண்டிருப்பான்

இந்தச் சங்கடங்களை நீக்க வழியில்லாமல் திருட ஆரம்பிப்பான். அடிக்கடி திருடுவானன்றோ? 'பல நாள் திருடன் ஒரு நாள் அகப்படுவான்'. இவன் திருடும்போது அகப்பட்டுக் கொண்டால் அவன் கதி யாதாகுமென இதனைப் படிப்போர் உணர்ந்து கொள்ளலாம். மதுபானம் திருட்டுக்கு ராஜா என்பது உண்மை. மதுபானத்தின் தன்மையைப் பாருங்கள்!

மதுபானம் மதன நெருப்புக்குக் காஷ்டம் என்பது வெள்ளிடை மலை. யாவரும் நகைக்கத்தக்க விதமாகக் குடியர் நடந்துகொள்ளும் தன்மையும், விபசாரத்தில் குடியர் அமிழ்ந்திருப்பதுமே இதற்குச் சாக்ஷி.

குடியருக்குப் பகைவர் அதிகப்பட்டே இருப்பார்கள். குடித்து விட்டு வரும்போது மற்றவர்களை வாயில் வந்தபடி திட்டுவார்கள், அடிக்கவும் போவார்கள். அப்போது யாராவது கோபக்காரனுயிருந்தால் அன்று ஏழு செருப்பு நஷ்டந்தான்; இந்தக் குடியர் பாடு கஷ்டந்தான். ஏன் இவ்வளவு கஷ்டப்படக் காசு கொடுத்துக் குடிக்க வேண்டும்?

மதுமயக்கமுள்ளோர் கொலை செய்யவும் அஞ்சார். அநேகர் தற்கொலை செய்துகொண்டிருக்கின்றனர். சிலர் பிற கொலையும் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அநேக அத்தாக்ஷிகளுள. ஒரு குடியன் ஒரு சிறு குழந்தையைக் கொலை செய்ய எத்தனித்த விஷயத்தை நேரில் கண்டவாறு கீழே சுருக்கிக் கூறுவோம்:

அதிகமாகக் குடித்து மயங்கிய ஒரு மனிதன் தன் வறுமை காரணத்தால், ஒரு தெருவில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறு பிள்ளையை நயவஞ்சகமாக அழைத்துச் சென்று, ஒரு பழய இடிந்துபோயிருந்த வீட்டில் உட்கார்ந்து, அந்தக் குழந்தை அணிந்திருந்த ஆபரணங்களை யெல்லாம் கழற்றிக் கொண்டான். அம்மட்டோடு பிள்ளையை விட்டு விடாமல், அப் பாவி அக்குழந்தையின் முகத்தைத் தரையில் அழுத்தித், தன் இடுப்பில் செருகியிருந்த அரிவாளை எடுத்து, அறுக்கப் போனான். முகத்தைத் தரையில் அழுத்தவே, குழந்தை அழுதது; திணறியது. தற்செயலால் அங்குவந்த சிலர், பார்த்து, உடல் வேர்த்து, அக் கொடியனை நையப்புடைத்து, போலீஸார் வசம் ஒப்பித்தனர். அவன் நன்றாய்க் குடித்திருந்தான். குழந்தை காயம்

பட்டிருந்தது. சாகவில்லை, செய்த சிகிச்சையால் நாளடைவில் குழந்தை சுகமடைந்தது. இக்கொலைக்கு மதுபானமே காரணம். மதுவின் மயக்கத்தினால் தான் செய்வ திதுவெனவும், அதினால் நேரும் பழிபாவங்கள் இவையெனவும் அவன் உணரவில்லை. குடியருக்குப் பாவம் ஏது? புண்ணியம் ஏது? அக் கொடிய மதுவை யுண்டவர் செயற் பாலதாய தீமைகள் எண்ணிறந்தன.

'வறுமையாய் களவு செய்வர் மையலாற் காமத்தாழ்வர்
குறுமைசேர் பகையி னால்வெங் கொலைசெய்வர் வசையினோடுஞ்
சிறுமைதந் துயிரிருந்துஞ் செத்தவ ராக்கி யிம்மை
மறுமையை யழிக்குங் கள்ளை மாந்தலெப் பயன்வேட் டம்மா'

இவ்வளவு கேட்டை விளைக்கும் மதுவை வேண்டு மெனக் குடித்தல், தன் ஆயுளைக் குறைத்துத், தன் மரணத்தைச் சுருக்-குப் படுத்திக் கொள்வதாகும்.

இது நிற்க, குடியருக்கு நாணமில்லையென்று ஆங்காங்கு பொதுவாய் கூறியிருப்பினும், மற்றும் ஒரு முறை வற்புறுத்திக் கூறுவோம்.

'ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு'

என்றார் திருவள்ளுவர். அஃதாவது உண்ணல், உடுத்தல் முதலியன யாவருக்கும் பொது. நன்மக்களுக்கு நாணமுடைமை யொன்றே சிறப்பு குடியர் மேற்குலத்தி லுதித்த-வராயினும் அவர்களுக்கு நாணமின்மையால், அன்னவர் கடைக் குலத்தவரே. அவர்கள் பாண்டிய குலமென்று வேண்டியமட்-டுஞ் சொல்லினும், தாழ்ந்த குலத்தார்களே யாவர். குடி-யருக்கு நாணமே கிடையாதென்பதற்கு அவர்கள் பேசும் இழிவான பேச்சுக்களும், செய்யும் விகற்பமான செயல்களுமே போதிய சான்றும். அந்தோ! பலகுடியர் மிதமிஞ்சிய குடியால் மயங்கி யாவரும் நடந்துபோகும் நடுத் தெருவிலும் நிர்வாண-மாய் விழுந்துகிடக்கின்றனரே. இது எவ்வளவு கேவலம். அங்கு வருபவர் போகிறவர் அனைவரும் நகைக்கின்றனரே! யாவரும் 'சீ'யென இகழ்ந்துரைக்கின்றனர். அநேகர் அவர்களைக் காணு-வதற்கும் அஞ்சி, தூரத்தில் நீங்குவார்கள். மிருகங்களுக்கு எப்-பாதும் சொந்த அறிவுண்டு. குடியருக்கு அதுகூட வில்லையே!

'குலஞ்சுடு கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை'

ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் வழுவுமாயின், அது அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும். நாணமில்லாமை யானது அவனது நன்மை யாவற்றையும் கெடுக்கும். மதுவுண்பவருக்கு கொஞ்சமேனும் மானம், நாணம் கிடையாதென்பது பிரதியக்ஷம்.

'நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு'

ஆகவே மதுபானி தாழ்ந்த விலங்கினங்கட்கு மிழிந்தவன். இவ்வளவு கேவல முடையவர்கள் உலகில் இருந்து என்ன, இறந்து என்ன. மதுவால் உண்டாகும் கேடுகளை எப்படி என்ன விதமாய்ச் சொன்னாலும் மதுபானிகள் கேட்பார்களோ? பெரிய ஞானி யைப்போல் பேசுவார்கள். என்ன எனக்குத் தெரியாத புத்திக்கு நீ என்ன சொல்ல வேண்டும், இவ்வளவு நான் குடித்துக்கொண் டிருக்கிறேனே எனக்கு என்ன கெடுதி வந்துவிட்டது போ' என்று பேசுவார்கள்.

மதுமயக்கத்தில் அவர்கள் செய்த அநீதசெயல்களை யெல்லாம் சொல்லி அவர்கள் மதுபானம் செய்யாதிருக்கும் போது செய்யத்தகாத செய்கைகளையெல்லாம் இப்படியும் செய்யலாமா? என்றால் நாங்கள் ஒருபோதும் அப்படிச் செய்யவில்லை என்பார்கள். ஏனெனில்: குடியருக்கு சித்தஸ்வாதீனம் இல்லை.

ஒருதடவை ஒரு குடியன் இனி மதுபானம் செய்தால் இன்னபடி யென்று, தன்னைத்தானே சபித்துக் கொண்டான். மறுநாள் மதுபானம் செய்து விட்டு வந்தான். என்ன ஐயா! நேற்று என்ன சொன்னீர்? இப்போது என்ன செய்தீர்? என்று கேட்டதற்கு, 'குடிகாரன் பேச்சுப் பொழுது விடிந்தாற் போச்சு' என்றும், குடியருக்கு ஆணையேது? சத்தியம் ஏது என்றும் சொன்னான். அவனை என்ன வென்று சொல்லலாம்.

'ஈன்றாள் முகத்தேயு மின்னாதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி'

என்ன தப்பிதம் செய்தாலும் சகித்துக் கொள்ளும் தன்மை யுள்ளவளாகிய தாய்க்கே, தன் மகன் மதுவுண்பது மிக்கவருத்தத்தைக் கொடுக்குமென்றால், நல்லொழுக்கம் நிறைந்த சான்றோருக்கு மதுபானியைக் கண்டால் எவ்வளவு வருத்தம் உண்டா-

கும். சுருக்கிக் கூறுமிடத்து குடியருக்கு வேதமேது? பெரியவர் போதமேது? தேவ வரப்பிரசாதமேது? பாவம் எது? புண்ணியம் எது? மோக்ஷமேது? ஆகவே குடியருக்கு நரகந்தான். ஏனெனில்; மானிடனாய்ப் பிறந்து, கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட அறிவை என்றும் தீநெறிக்கண் செலுத்தி, கடுகளவும் நன்மையடையாது, தன்னையும், தன் குடும்பத்தாரையும், மற்றோரையும் கெடுத்துவிடும் கொடிய சத்துருவா யிருக்கிறான் குடியன்.

ஆகவே 'நிலமதி நரகமாம் நிதங்கள் ளுண்பர்க்கே' என்னும் நீதி நூலின்படி குடியர் மோக்ஷமடைவதே யில்லை. மரணமும் என்றும் காத்துக்கொண் டிருக்கும். ஆதலால் இதனை வாசிக்கும் அனைவரும் குடியால் உண்டாகும் கேடுகளை உய்த்துணரக் கடவார்கள். மதுபானிகளே! 'நாம் சர்வேஸ்வரனால் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ஆயுணாட்களை மதுபானத்தால் குறைத்துக் கொண்டு, ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்து, எண்ணிறந்த பழிபாவங்களைச் செய்கிறோம்; கடைசி நாளில் நமது பழிபாதகங்களுக்குக் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும்; அப்போது என்ன செய்ய முடியும்; வெள்ளம் வருமுன் அணை கோலிக் கொள்ள வேண்டும்' என்று சாவதானமாய் யோசித்து, சகல தீமைக்கும் காரணமாகிய இந்தக் கேடுகெட்ட மதுபானத்தை அறவே நீக்கவேண்டும். 'அடிக்கடி குடித்தால்தான் தீமை, எப்போதாவது ஒரு தடவை குடித்துவிட்டு வீட்டுக்குவந்து பேசாமல் படுத்துக் கொண்டால் என்ன செய்யும், இதனால் குற்றமில்லை. யென்று சிலர் எண்ணுவார்கள். அன்றன்று. மதுபானத்தை கொஞ்சம் உபயோகித்தாலும் இயற்கையாய் அந்த சதிமான முள்ள மதுபானத்தின் மீது அதிக ஆசை உண்டாகும். மேலும் ஒருவன் ஒரு பாம்பைக் கையில் வைத்திருப்பதைக் கண்ட ஓர் மனிதன், 'அப்பா! இந்த பாம்பு கெட்டது. அது அநேகருடைய உயிரைப் போக்கி யிருக்கிறது, சமயத்தில் உன்னையும் வேலை தீர்த்துவிடும், அக் கொடிய சர்ப்பத்தைத் தொடாதே' யென்று சொன்னால், அவன் அதைக் கேளாமல் எப்போதாவது ஓர் சமயத்தில் இந்தப் பாம்பை வைத்திருப்பதால் ஒரு குற்றமும் உண்டாகாது. அடிக்கடி அதை எடுத்துவந்தால் சில வேளை கடிக்கும், என்னை இது ஒன்றும் செய்யாது என்று சொல்வானானால் அவனை என்னவென்று நினைக்கலாம்? ஆகவே

பாம்பினுங் கொடியதாகிய மதுவை எப்போதாவது அருந்தி-னால் குற்றமல்ல வென்பது பேதைமையே. மதுபானத்தை விலக்குவது எப்படியெனப் பின்னால் கூறுவோம்.

(இன்னும் வரும்.)

M. அடைக்கலசாமி,
ஹெட்மாஸ்டர், போர்டு ஸ்கூல்
திருநரையூர்.

TRY AGAIN

முயலுக மேன்மேல்

1. முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்
முயலுக முயலுக மேன்மேன் முயலுக
முதலிற் கருமம் முடியா தொழியினும்
முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்
தொடுத்தநல் லூக்கம் சோர்வுறா வண்ணம்
அடுத்து முயன்றால் ஆகா உளவோ
அஞ்சேல் வெற்றி அடைவது திண்ணம்
நெஞ்சே கருமம் நேருந் தனையும்
முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்

2. எடுத்தநற் கருமம் இரண்டொரு காலில்
அடுத்தடுத் தழியினும் அஞ்சேல் அஞ்சேல்
முயன்றவக் கருமம் முடியுங் காறும்
முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்
நாடிக் கொண்டவந் நற்கரு மங்கள்
கூடா தொழியினும் குறை நமக் கிலையால்
எடுத்த கருமம் இடர்ப்படு மாயினும்
விடுத்ததை நெஞ்சே விதன முறாது
முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்

3. பின்னுநீ கொண்டது பெருங்கா ரியமெனின்
முன்னி முயலுக முயலுக மேன்மேல்
காலமே கருமம் முடிக்குங் கருவியாம்
ஏல அதனை எய்துங் காறும்
முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்
அரிய கருமமும் பெரிய கருமமும்
உரிமையின் முடித்த உத்தமப் பெரியார்
முறையாற் பொறுமையால் முடித்தன ரதனால்
முயலுக மேன்மேல் முயலுக மேன்மேல்.

பத்திராதிபர்.